

تاسف خوردن ها راه به جایی نمی برد

تاسف خوردن ها راه به جایی نمی برد . دبروز قطار، پلاسکو و و ... امروز معدن زغال آزادشهر. کاش پیش از آنکه برای فردا به دنبال واژه ی تسلیت باشیم، به دنبال راهکارهایی برای حفظ امنیت و جان و مال مردم باشیم . هر بار امیدوارم که دیگر متن تسلیتی لااقل برای فاجعه ای نویسم، اما انگار این رشته سر تمام شدن ندارد . از صمیم قلبم با خانواده های جانباختگان همدردی میکنم و امیدوارم و باز هم امیدوارم که هر کسی در هر سمتی، مقامی و یا هر مسئولیتی، وجدان کاری را اولین مسئولیتش بداند . گاهی سهل انگاری هایی بسیار کوچک فجایعی بزرگ می آفرینند . بار دیگر به تمامی بازماندگان این عزیزان و همچنین مردم خونگرم استان گلستان تسلیت عرض نموده و از درگاه خداوند متعال شادی و آزادی روح درگذشتگان و صبوری بازماندگانشان را آرزو میکنم و همچنین پایان اتفاقاتی اینچنین غم انگیز. فاطمه دانشور